

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului declarat de către Ivan Epure,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de Ivan Epure împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva încheierii din 6 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru

(Dosarul nr. 3r-150/26
PIGD 2-25107670-01-3r-16062026)

Motivarea cererii de apel nu a fost prezentată în conformitate cu prevederile art. 232 alin.(2) din Codul administrativ.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. R. Nicula
Curtea de Apel Centru, jud. V. Sîrbu, L. Bagrin și A. Cașcaval

1 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de către Ivan Epure,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 29 iulie 2025, Ivan Epure a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ favorabil. (f. d. 3-7).

2. Prin hotărârea din 4 februarie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea înaintată de Ivan Epure a fost respinsă ca neîntemeiată (f. d. 54, 62-72).

3. La 9 ianuarie 2026, Ivan Epure, a declarat apel nemotivat asupra hotărârii din 4 februarie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f. d. 57-58).

4. Prin încheierea din 6 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru s-a declarat inadmisibil apelul depus de Ivan Epure, împotriva hotărârii din 4 februarie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, pe motiv că motivarea apelului nu a fost depusă în termenul stabilit de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ (f. d. 77-78).

5. La 20 mai 2026, Ivan Epure, a depus recurs împotriva încheierii instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate, repunerea în termen a cererii de apel motivate. (f. d. 84-86).

6. În motivarea recursului a invocat că hotărârea motivată nu i-a fost adusă la cunoștință. Totodată a specificat că a renunțat la serviciile avocatului care îi reprezenta interesele.

7. Recurentul a invocat că la 5 mai 2026 a recepționat încheierea pe un alt dosar. Ulterior accesând portalul instanțelor a aflat despre încheierea contestată care a fost publicată la 24 aprilie 2026.

8. Susține că fost în imposibilitate de a prezenta apel motivat, iar acest fapt în viziunea recurentului încalcă dreptul la accesul liber la justiție.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

9. Art. 241 alin. (1) și alin. (3) din Codul administrativ:

„Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.

Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.”

10. Art. 242 din Codul administrativ:

„Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.”

11. Art. 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ:

„Examinînd recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.”

12. Art. 236 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ:

„Instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2).

13. Art. 232 alin. (2) din Codul administrativ:

„Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată”.

14. Art. 24 din Codul administrativ:

„Participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate.”

15. Art. 47 din Codul administrativ:

„Acțiunile procedurale întreprinse de reprezentantul împuternicit se atribuie participantului reprezentat. În măsura în care participantul nu contrazice neîntârziat acțiunile întreprinse de reprezentantul împuternicit, acestea se consideră ca fiind întreprinse de participant.

În pofida desemnării unui reprezentant împuternicit, participantul este în drept să întreprindă el însuși acțiuni procedurale.

Culpa reprezentantului împuternicit se atribuie participantului reprezentat.”

16. Art. 97 alin.(1) și alin. (3) lit. d) din Codul administrativ:

„Notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod.

Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: notificare prin poștă electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate.”

17. Art. 110¹ alin. (1) și (5) din Codul administrativ:

„Notificarea prin poștă electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice. Notificarea prin poștă electronică se efectuează dacă adresa poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poștă electronică este echivalentă cu notificarea de substituie prin introducerea în cutia poștală.

Notificarea prin intermediul sistemelor informaționale dedicate sau al altor mijloace electronice de comunicație care permit confirmarea recepționării notificării este echivalentă cu notificarea prin poștă convențională cu scrisoare recomandată. Confirmarea recepției notificării, emisă în mod automatizat de sistemul informațional sau de alt mijloc electronic de comunicație dedicat, probează notificarea.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

18. Cu referire la termenul de depunere a recursului se reține că Curtea de Apel Centru a adoptat încheierea contestată la 6 aprilie 2026, care a fost

notificată lui Ivan Iepure la 5 mai 2026 fapt care se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f. d. 81).

19. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, Ivan Epure, prin declararea recursului la 20 mai 2026, s-a conformat prevederilor legale și a respectat termenul instituit de legiuitor la articolul 242 din Codul administrativ, pentru demararea căii de atac în ordine de recurs.

20. Astfel, instanța de recurs efectuând controlul judiciar al încheierii din 6 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru constată că instanța de apel întemeiat a declarat inadmisibil apelul depus de Ivan Epure, împotriva hotărârii din 4 februarie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, pe motiv că motivarea apelului nu a fost depusă în termenul stabilit de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

21. La acest aspect instanța de recurs menționează, că din conținutul art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, rezultă că apelantul urma să depună apelul motivat în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Or, termenul de procedură instituit de legiuitor este prevăzut de o normă imperativă și trebuie executat întocmai. Articolul 232 alin. (2) din Codul administrativ stipulează că începutul curgerii termenului de depunere a apelului motivat este determinat doar de un singur eveniment – de la data notificării hotărârii motivate.

22. Din lucrările dosarului rezultă că hotărârea motivată din 4 februarie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost expediată la 23 februarie 2026, la adresa electronică indicată în apelul nemotivat [XXXXXX](#).

23. Prin urmare, în condițiile speței începutul curgerii termenului de depunere a apelului motivat este ziua imediat următoare datei calendaristice notificării hotărârii motivate, adică ziua de 24 februarie 2026, în care hotărârea integrală a fost expediată și a expirat la 25 martie 2026 .

24. Actele cauzei atestă cu certitudine că apelantul Ivan Epure, reprezentat de avocatul Igor Dorfman nu s-a conformat prevederilor art. 232 alin. (2) din Codul administrativ și nu a prezentat instanței de apel motivarea apelului în termen.

25. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiat argumentul invocat de recurent, potrivit căruia nu a primit hotărârea motivată, precum și faptul că ar fi refuzat serviciile avocatului. Or,

din lucrările dosarului rezultă că, la 23 februarie 2026, prin intermediul poștei electronice, la adresa avocatului Igor Dorfman, care a depus apel nemotivat, a fost expediată copia hotărârii motivate.

26. Totodată, la dosar nu se regăsește niciun înscris prin care Ivan Epure ar fi informat instanța de judecată despre renunțarea la serviciile avocatului.

27. Art. 232 alin. (2) din Codul administrativ prevede în mod expres că termenul curge de la notificarea hotărârii motivate, iar responsabilitatea respectării acestuia revine părții.

28. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază, că importanța termenelor procedurale este dictată de faptul că ele determină regimul temporar optimal pentru realizarea justiției, pe de o parte, mobilizează cercetarea cauzei, pe de altă parte contracarează urgentarea nejustificată a realizării drepturilor și obligațiilor procesuale, reprezentând instrumentul prevenirii uzării de către participanții la proces cu rea-credință de drepturile lor procedurale. Prin urmare, neexecutarea dispozițiilor normelor de drept material determină aplicarea sancțiunilor procedurale.

29. Reieșind din cele expuse, se constată temeinicia încheierii instanței de apel, deoarece recurentul/apelantul nu a prezentat motivarea apelului în modul stabilit, fapt pentru care survin consecințele.

30. Totodată, instanța de recurs, menționează că, în conformitate cu art. 47 alin. (3) din Codul administrativ, culpa reprezentantului împuternicit se impută participantului pe care îl reprezintă, astfel încât eventuala întârziere în exercitarea căii de atac de către avocat nu poate constitui un motiv de repunere în termen în lipsa unor circumstanțe excepționale.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că soluția instanței de apel este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

32. Cât privește solicitarea recurentului cu privire la repunerea în termen a cererii de apel, Completul reține că în virtutea prevederilor art. 116 alin. (2) Cod procedură civilă, în coroborare cu art. 195 Cod administrativ,

competența de a soluționa cererea de repunere în termen a apelului revine instanței de apel, ca instanță competentă, și nu instanței de recurs.

33. În context, completul amintește că art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Curtea a relatat însă în practica sa constantă că „dreptul la o instanță” nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac [cauza Kemp vs Luxembourg; Diaz Ochoa vs Spaniei], în care înalta Curte a arătat că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, soluția emisă de către instanța de apel este una întemeiată legal și în corespundere cu circumstanțele cauzei, or argumentele invocate în susținerea cererii de recurs sunt contrare legislației procesuale și lipsite de relevanță.

35. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul declarat de către Ivan Epure.
Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni